

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

13 bis

Si 13 van ser els dies que vam passar en plena llibertat després del claustrofòbic Estat d'Alarma, el dia 13 (de juliol) ha tornat a la garjola bona part dels lleidatans. A aquest pas, vulguis que no, patim el risc de tornar-nos supersticiosos, és a dir, ecologista carn de psiquiatre. ¡Vade retro, número 13! Vaja, que el **Kim Jong-un Torra** ens la tornat a clavar. A tot això, **Elena García Muñoz**, jutgessa de guàrdia, ha revocat immediatament l'ordre de la Generalitat (ben poc generalista, o no conciutadans de Barcelona?) en considerar que la mesura és, si més no, desproporcionada. Posar en quarantena 159 mil persones equival a altres tantes camises de força depressives i a altres tants uniformes repressius, de presoner a lo germans Dalton, bola de ferro colat inclosa, recorden **Lucky Luke**? *'Quando caput dolet, eatera membra dolent'*, deien els metges romans: quan el cap no funciona bé, tots els membres pateixen. Per tant, si el governant no funciona com cal, tots els súbdits les passen putes. En la seva homilia del diumenge passat, a la roda de premsa (de premsar!), l'alcalde **Miquel Pueyo** es permetia recordar el seu eslògan propagandístic: 'Protegir i servir'. A qui? De què? En tot cas, a misses dites. Gairebé de difunts. ¿Frivolitat, paternalisme, cinisme? O els tres en un, Miquel?